

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

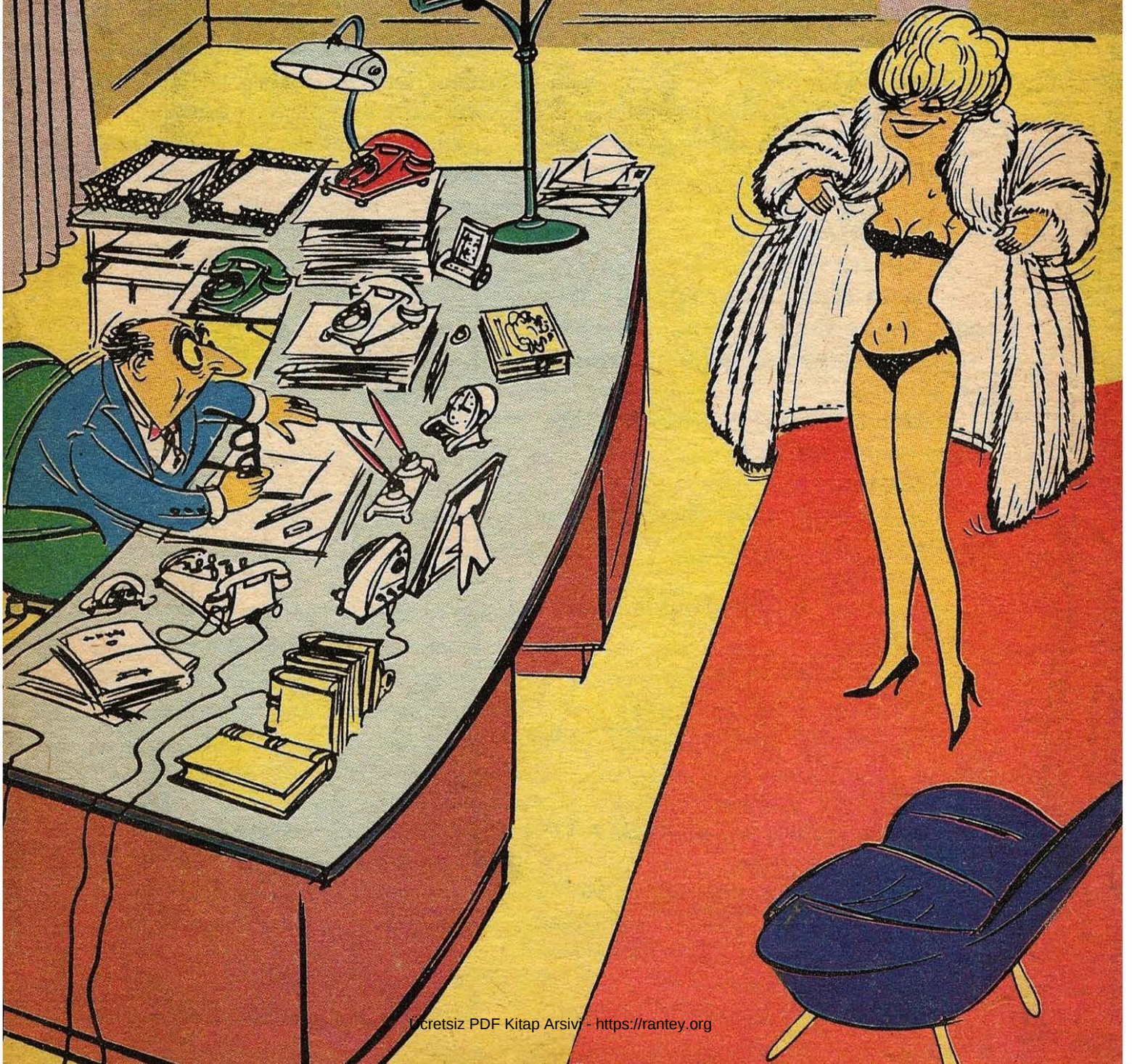
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

ustura 49

AZ VE ÖZ
KONUŞUNUZ

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Samsun'dan B. Kenan
Türkpençe soruyor:

"Sevgili Marko Paşa Hazretleri:
Çok merak ediyorum, Tahtalıköy'ün
muhtarı olan Marko Paşa'yla ara -
nızda bir akrabalık var mı? Sizi hiç
çağırdı mı? Çağırdıysa siz ne dedi-
niz?"

MARKOPAŞA:

Adamın birine, tanımadığı birisi
-Cağını almaya geldim.. demiş .
Adam sormuş.

-Sen kimsin?

-Azrail'im.

Adam titriyerek,

-Böyle birdenbire olur mu? ön-
ceden haber vermeliydin!.. diye yal-
varmaya başlayınca bu kez Azrail
ona sormuş:

-Bundan on beş yıl önce bel ağ-
rıları çektin mi?

-Çektim.

-On yıl önce mide ağrısından has-
taneye yatmış mıydın?

-Yatmıştım.

-Bağırsak ameliyatı oldun mu?"

-Oldum.

-Dişlerin takma mı?

-Evet...

-Sürekli baş ağrısı çekiyor mu-
sun?

-Çekiyorum.

-Gözün ıyl görmüyor değil mi?

-Evet...

Azrail sormuş sormuş sonunda,

-Ulan köftehor, demiş, seni çağır-
mak için daha başka nasıl haber ve-
recektik? Yürrüüü!..

Sevgili okurum, evet, Tahtalıkö-

yün muhtarı, beni sık sık çağırıyor.
Kendisine her sefer,

-Böyle birdenbire olmaz, önce -
den haber ver... diyorum.

Ama yalnız beni çağırıyor, sı-
zı de çağırıyor. Ne haber?

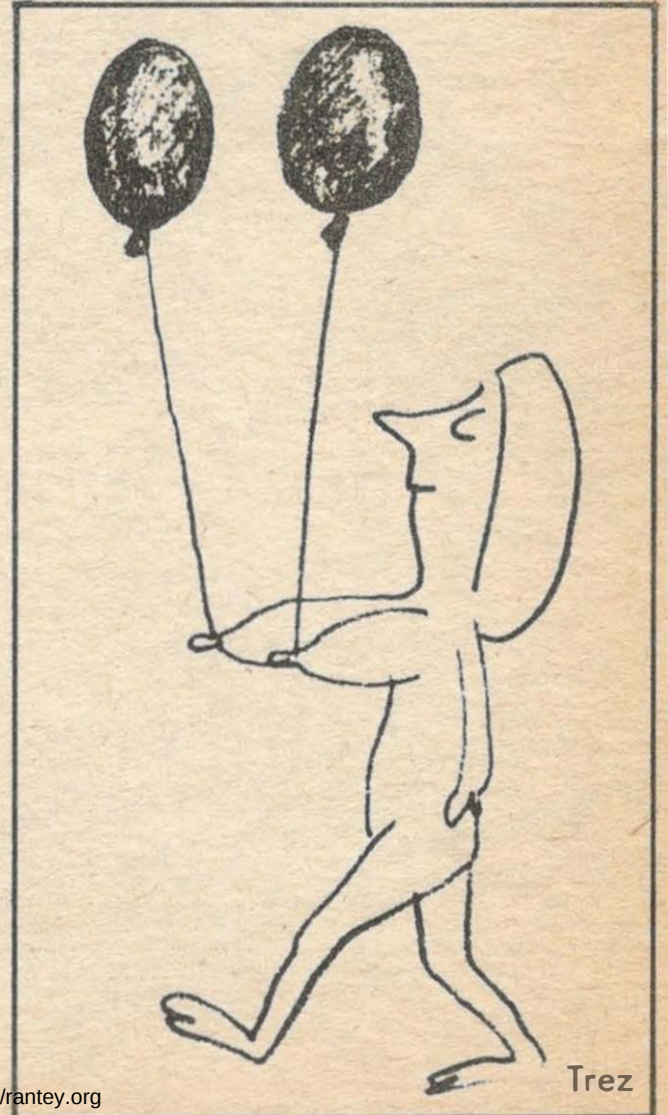

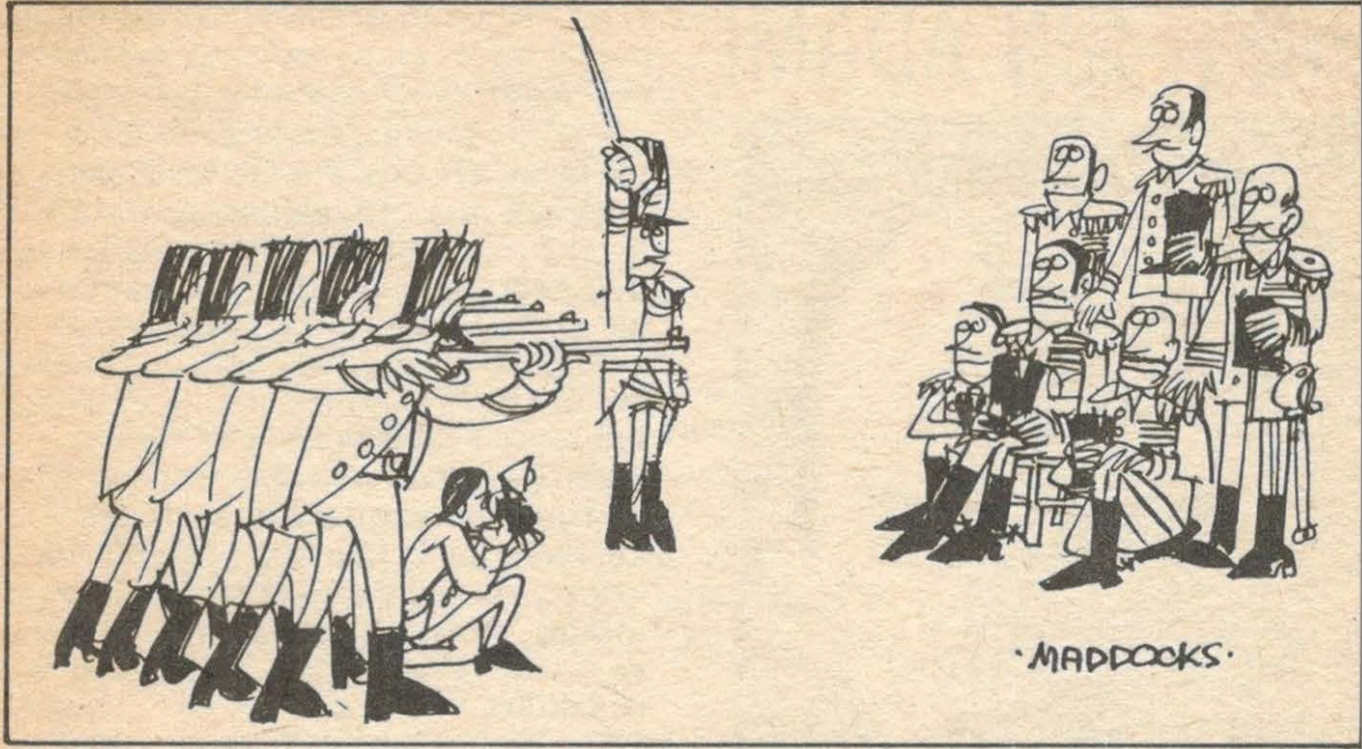
Taksim'den, bir okurumuz
yazıyor:

"Berber kalfasıyım 28 yaşında-
yım. Sakalım ve bıyığım çıkmıyor.
Ne yapayım?"

MARKOPAŞA:

Durumunuzu anlıyorum. Müşte-
rilerinizin sakal ve bıyıklarını tıraş
ederken kimbilir ne kadar üzülü -
yorsunuzdur. Kadın berberi olun,
günün birinde sakallı ve bıyıklı bir
kadın bulunca-ki nasıl olsa bulur -
sunuz- onunla evlenin.

Kalifornia'dan Miss Diane Bigury yazıyor:

"Paşam,

Ben Amerikalı bir kızım. Ailemle birlikte altı yıl Türkiye'de yaşadığım için Türkçeyi biraz öğrendim. Bir Türk arkadaşım her hafta bana Ustura gönderiyor.. Sizin, mektuplara verdiğiniz cevaplara bayılıyorum. Ne matrak bir paşasınız. (Türkçeyi iyi öğrenmişsiniz maşallah!) Sizden bir ricam var. Bana imzalı bir fotoğrafınızı gönderirseniz çok mutlu olacağım."

MARKOPAŞA:

"Önce, o kadar uzaklardan mektup yazdığınız için teşekkür ederim. Fotoğrafımı görürseniz, sandığınız gibi mutlu olacağınızı hiç sanmıyorum. Size bir küçük hikâye anlatacım. Bir fotoğrafhanenin vitrininde güzel kadın resimleri varmış. Bir adam hergün vitrin önünde durur, uzun zaman durur, sonra hızla gidermiş. Beş gün, onbeş gün, bir ay hep böyle... Sonunda merak eden fotoğrafçı, adamı çağırıp, neden saatlerce vitrini seyrettiğini sorar. Adam,

-Aşlama yapıyorum... der

-Ne demek o?

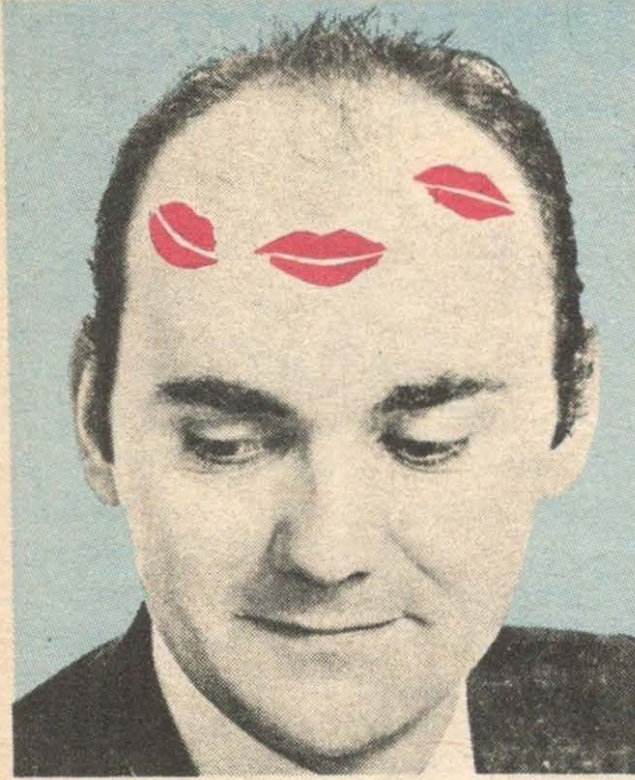
-Benim karım, çok ama çok çirkin... Vitrindeki güzel kadın resimlerine uzun uzun bakıp, onların hayalini kafama iyice yerleştirdimce hemen eve koşuyorum, güzelleri karıma karıştırıp aşlama yapıyorum.

Fotoğrafımın sizi memnun edeceğini sanmıyorum. Ama, bulunduğum Tahtalıköyde fotoğraf çektirilebilseydi, yine de size fotoğrafımı göndermek isterdim. Ama olanaksız. Belki birgün siz rüyadayken geliveririm, tasarınızda aşlama yaptığınız yakışıklı bir delikanlı olarak.

-Hiç bir zaman karısına para harcamadı.

HAFTANIN ADAMI

ZAMPİK ZİYA

Zampik Ziya, Donjuan ve Kazanova cinsinden olup, o cins, erkeklerin keskin zamparalığını günümüzde de sürdüren müthiş bir kadının avcısıdır. Tarihe geçmiş bütün zamparalar gibi Zampik Ziya'nın da altsanısı (Aşağılık duygusu) olduğundan, her ne kadar keskin avcıysa da, her kuşun etini değil, hiç bir zaman hiç bir kuşun etini yemeyi başaramamıştır. Bu başarısızlığını gizlemek için de, sık sık, uçan dişi kuşu kaçırmadığını, dişi sineği bile tavladığını iddia ederek övünmektedir. Bir konuşmada herhangi bir kadın, kız adı geçse, "Listemizde adı yazılıdır" gibilerden sırtıp yıvışan Zampik Ziya'nın hayatında yaptığı en büyük yanlış, evlenmiş olmasıdır. Çünkü bu evlilik sonunda Zampik Ziya'nın foyası ortaya çıkmıştır. Karısını, keskin zampara olduğuna inanarak kışkırtmak için her türlü çareye baş vuran Zampik Ziya'ya ka-

rısı, "Kendim görmeyince inanman" demektedir. Ziya, ceplerinde, kendine imzalı kadın resimleri taşımış, sevgililerinden gelmiş mektuplar-ta-bii kendi elyazısıyla- bulundurmuş, ama her ne yaptıysa karısını kışkırtıramamıştır. Perukacılarından aldığı kadın saçlarını iç çamaşırlarına serpmiş, karısı bunları görünce kışkanacağı yerde zavallı Ziya'ya "Bu kart it kılları da ne oluyor, kimlerle boğuşuyorsun?" diye çıkışmıştı. Bunun üzerine Zampik Ziya nasıl bir yaman erkek olduğunu karısına ispat için son çare olarak, kadınların kendisini öptükleri izlenimini vermek için geniş alına ve pembe yanaklarına rujla kadın dudakları resmi çizmiş ve akşam evine böyle dönmüştü. Karısı, kışkançlıktan, gözyaşları dökceği yerde.

-Nedir bu maskaralık! diye avaz avaz bağırarak başına konu komşuyu topladıktan sonra herkesin içinde Zampik Ziya'yı pestilini çıkarınca-ya kadar dövmüş ve ertesi gün de, kocalık görevini yapamıyor gerekçesiyle boşanmak için mahkemeye vermişti. "Her keskin zamparanın başına gelir böyle şeyler" diyen Zampik Ziya böylece haftanın kahramanı olmuştu.

* İŞTAH KESMEK

Mağazaya giren adam bir kumaş beğenmişti. Yahudi tezgâhtar:

-Halis yündür.. dedi.

Pazarlıkta uyuştular. Tam sırada müşteri,

-Siz yün diyorsunuz ama, baktığınız etiketinde "Pamuklu" yazıyor. Tezgâhtar açıkladı:

-Siz etikete aldırmanın efendim. Güvelerin iştahı kesilsin diye etikete mahsus öyle yazarız, güveleri kandırmak için.

Polisiye bulmaca

SANTRALI ÇALIŞTIRIN

Safi Bey 61 yaşın - dayken, karısı öldü, yetişkin bir kızı bir oğluyla kaldı. Yakın komşuları Necla hanımın da iki yıl önce kocası siz - lere ömür ölünce, kırk - beş yaşında dul kalmış - tı. Necla hanımın da ye - tişkin bir kızıyla bir oğ - lu vardı.

Safi Beyle Necla ha - nım evlendiler. Bu evli - likten kısa bir süre son - ra Safi beyin oğlu Necla hanımın kızını aldı. Nec - la hanımın oğlu da Safi beyin kızıyla evlendi. Ya - ni aile birbirlerine böy - lece karışınca, durumda karıştı. Çünkü hem Safi

beyin hem oğlunun hem de damadının çocukları olmuştı. Bu durumda Sa - fi bey kendikızının ka - yınpederi, torunu da ken - disinin amcası, amcası - da Necla hanımın babası, babası kızının kocası, kocası halasının danası, danası torununun babası, Safi beyin oğlu da kendi kendisinin teyzesi oluyor - du ki Safi bey bir gece kalp sektesinden öldü. Sa - fi beyin hiç malı yoktu. Ama tam dört yüz bin li - ra para bırakmıştı mi - rasçılara. Bu para ya - tak odasında çekmecede duruyordu.

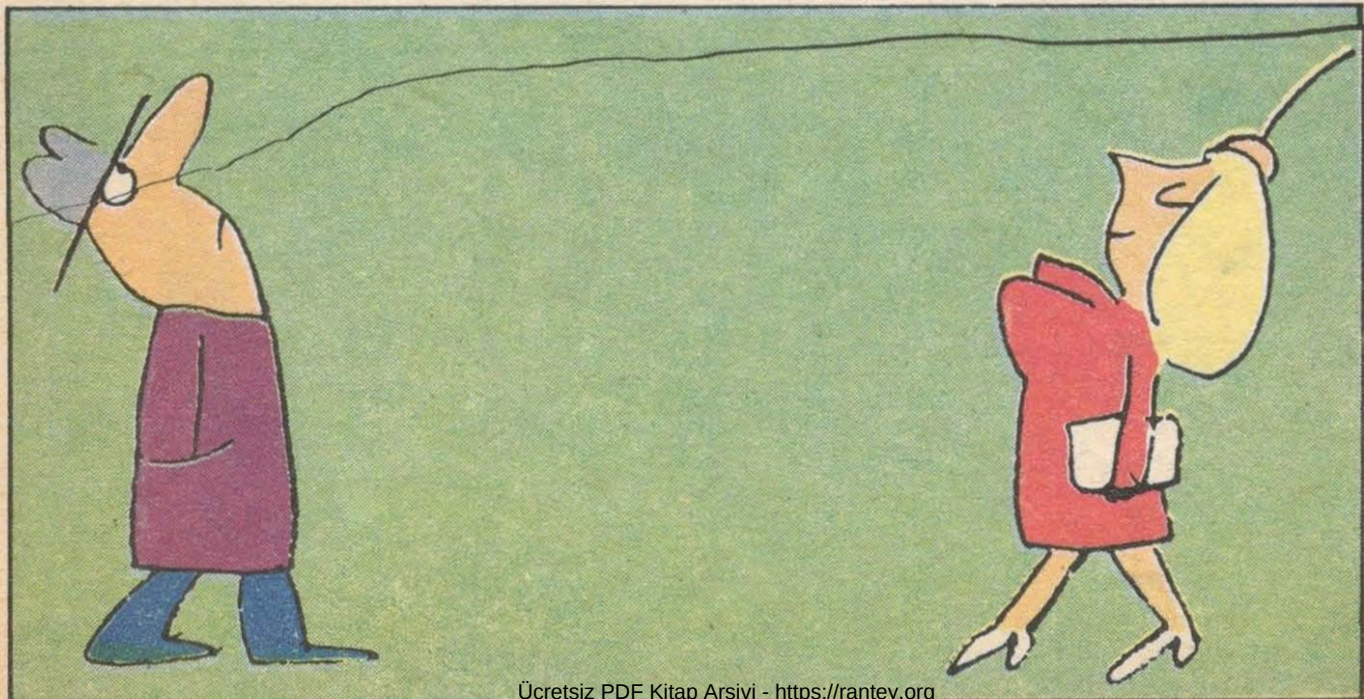
DÜŞÜN DÜŞÜN
BUL BAKALIM

Safi beyin bıraktığı dört yüz bin lira kime kaldı? Kaynatası olduğu kızına mı, damadı olan oğluna mı, karısı ve an - nesi olan Necla hanıma mı, torunu olan amcası - na mı, kime kaldı?

CEVAP

(Ters çevirip okuyunuz)
namadı.

Bulmacanın çözümü:
Bu sayılanlardan hiç birine kalmadı. Mahmut' a kaldı. Çünkü komşular - dan birinin oğlu olan Mah - mut, geceleri eve girip dört yüz bin lirayı galdı, bugüne kadar da yakala -

Hüseyin Korkmazgil'den

Bir Hikâye:

Alelâde harikulâde

Adam, iki sözünün başında bir "Harikulâde" çekiyordu. Şık şık, şık tesbih çeker gibi harikulâde, harikulâde, harikulâde deyişi gittikçe sinir etti beni. Hani, bazılarıda "Bal yedim" diyecek olsa önce bir "Affedersiniz" çeker. "Affedersiniz, bal yedim", "Affedersiniz, otobüse bindim" gibi...

Burama geldi artık. Nasıl gelmesin be birader. Biri,

-Kadına bak, kadına! diyecek olsa, o hemen yapıştırıyordu:

-Harikulâde!

Başka biri:

-Ah, tepeme kuş pisledi! dese, o hemen konduruyordu:

-Harikulâde!

-Bakkal bize bir kazık attı ki sorma!

-Harikulâde!

Durdum, durdum, duramadım:
-Yahu dedim, nedir bu harikulâde dediğin?

Kaşı gözü oynamaya başladı. Arkadaşlarından biri,

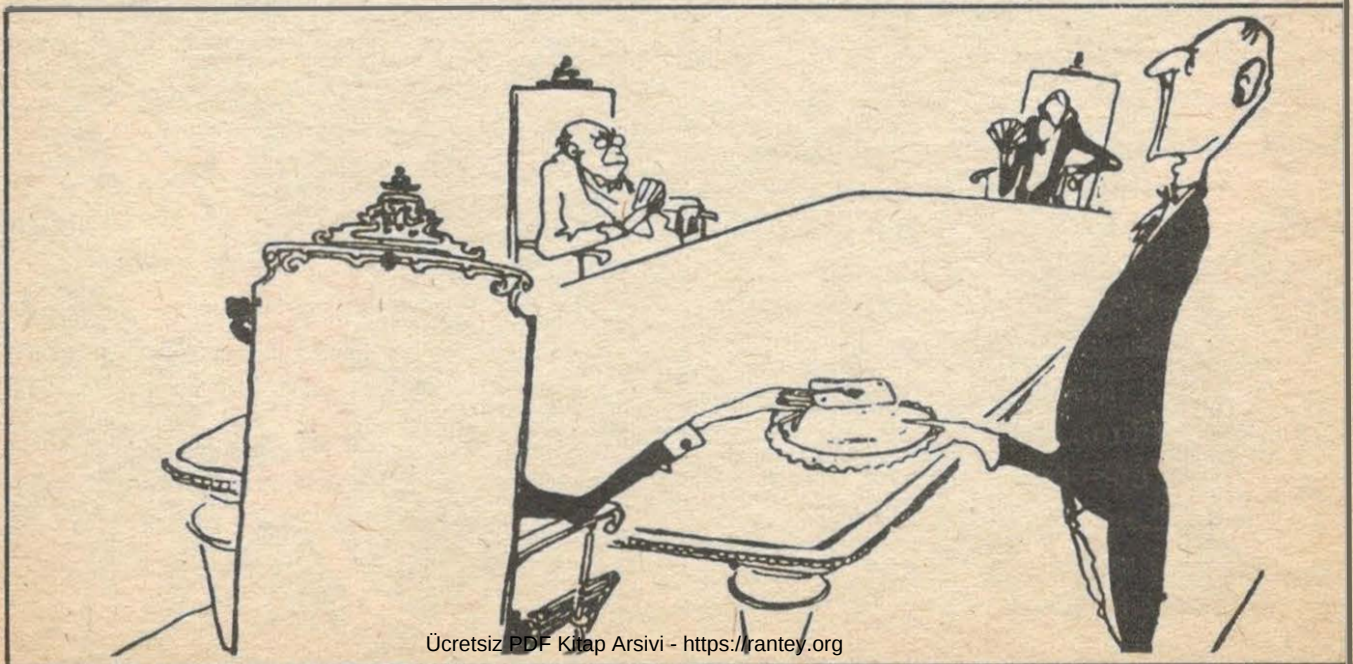
-Ben size deyivereyim, dedi. Öğretmen "Harikulâde"nin anlamını çocuklara bir türlü anlatamıyor -muş. Somunda şöyle bir çare bulmuş. Bakın çocuklar, demiş size bir örnek vereyim: Öküz alelâdedir, ağaç da alelâde. Ama öküz ağaca çıkarsa, işte bu harikulâde olur. Şimdi anladınız mı? Çocuklar hep birlikte, anladık efendim, demişler.

Sözü bir başkası aldı:

-Bizim ülkemiz maşallah hep harikulâdelikler ülkesi... Öküz dersene çok? Ağaç dersene eh, o da çok demektir. Ne kaldı harikulâde olması için?

Başka biri,

-Bizim orda bir adam var, dedi, senin benim gibi bir adam. Belki de çok bakımdan bizlerden aşağı. Fakat azizim, tam on köy bu adamındır. On köyün halkı bu adam için çalışır. Yılda beş yüz bin lira buğdaydan gelir şu cebine girer: At, eşek, sığır dersene, sayısı belirsiz... Bu adamın işi gücü İstanbul'larda, Ankara'larda Avrupa'larda yiyip içip gezmek... Ense dersene, nah! Girdiği mecliste sofralar dolar boşalır. Garsonlar

firdöner çevresinde. Amma adam senin benim gibi biri. Belki bizler - den de aşağı. Yani alelâde... Bu adam mebus olmayı kafasına koydu. Eh seçim de alelâde sayılır. Şimdi bu adam mebus olursa ne olur?

-Harikulâde! diye bağırdık.

Tesbih çeker gibi "Harikulâde" çeken arkadaş aldı sözü:

-Adamın hiç bir özelliği yok, yüz binlerinden başka. Onun da nerden geldiği malûm. Adını vermiye - ceğim ama tanırırsınız. Yani adam hakikaten alelâde. Kâğıt nedir, kâğıt? Alelâde... Boya, mürekkep, matbaa? Eh, onlar da alelâde sayılır. Pekii, bu adam patron sıfatıyla bir gazete çıkarmağa kalkarsa ne olur?

Biz daha "Ha..." demeden, o.

-Harikulâde! yi bastı.

Sıra bana gelmişti:

-Öküz ağaca çıktı, dedim durdum

-Harikulâde! diye bağırdılar.

-İyi ama, dedim, inmesini bilmiyor.

-Alelâde! diye bağıştılar.

Bir arkadaş, birasından eme eme içtikten sonra,

-Çalışmak nedir? diye sordu.

-Hiç, dedik, alelâde.

Bir yudum daha aldı birasından.

-Bu zat elini sıcaktan soğuğa sokmadan yaşıyor, ne haber?

-Harikulâde! diye el çırpıttık.

-Beyefendi alelâde, dedi, ama çok çok parası var. Yiyor, yiyor, yiyor, yiyor bitiremiyor. Saçıyor, saçıyor bitiremiyor. Araba alıyor, bitmiyor. Vilâyet alıyor, bitmiyor, yüz, iki yüz, beş yüz adam satın alıyor, bitmiyor. Canı sıkılıyor, tutuyor parti başkanı oluyor.

-Harikulâde! diye tepindik.

-Radyoda konuşuyor.

-Harikulâdenin harikulâdesi.

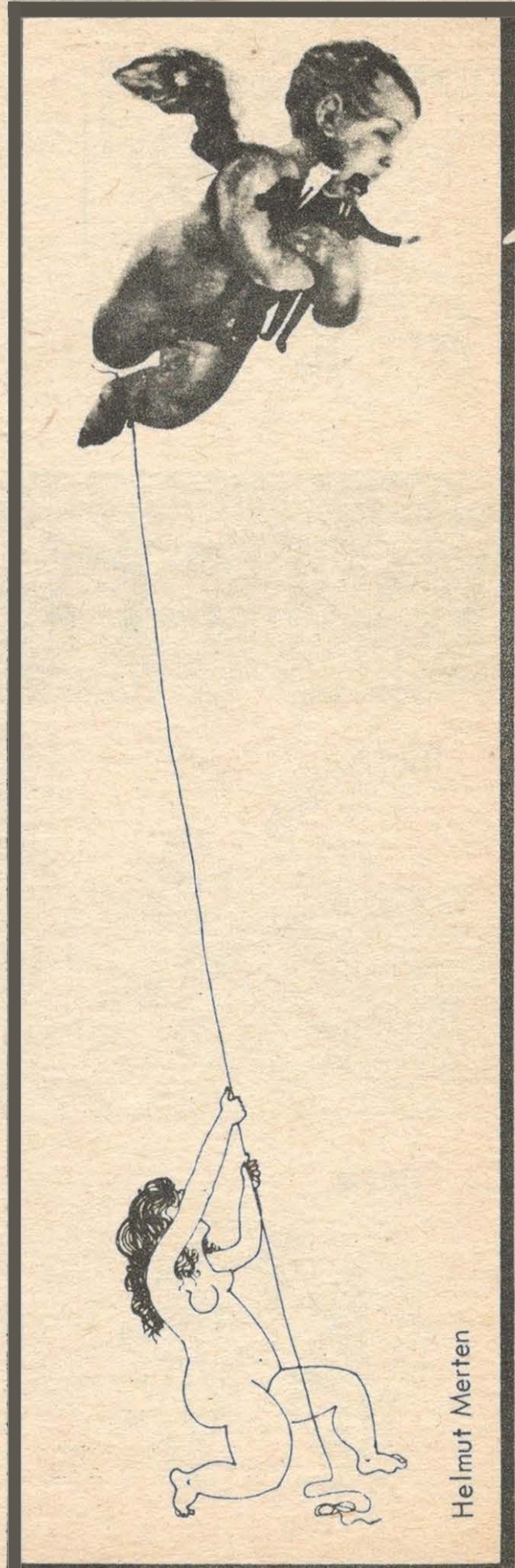
-Kitap bastırıyor.

-Harikulâdenin harikulâdenin harikulâdesi.

Birasından iyice bir içti.

-Ulan oğlum, dedi, biz gerçekten avanağız be.

-Harikulâde! dedik.

Helmut Merten

HOTEL

1

HOTEL

2

HOTEL

3

HOTEL

4

HOTEL

5

POUZET

HOTEL

1

bir başka kurt masalı

Kurt çok acıkmış, bir sürü eşek, sıpa, at, tay yemişti. O kadar çok yemişti ki, midesi bozulmuştu. Kurtla-
rın hekimine gitti. Hekim, obur kurtu
iyice muayene ettikten sonra,
-Sakin altı yüz gramdan fazla et
yeme ! dedi.

Ağgözlü kurt, mide bozuk luğundan
günlerce hasta yattı. Bir zaman sonra
kendine geldi. Canlanıp kanlanmıştı. .
Yine eskisi gibi karnı acıktı. Kendi-
sine güzel bir av yeri seçti, pusuya gi-
rip kısmetini beklemeye başladı.

Bir zaman sonra uzaktan bir eşek -
le sıpası göründü.
Aç kurdun ağzı sulandı, dilini da-
mağında şapırdattırmaya başladı.

Eşekle sıpası önüne gelmişti, tam
avının üzerine atlıyacaktı ki, birden
hekimin sözlerini hatırladı.

Ağgözlü obur kurt şöyle bir hesap
etti: Eşek gelse gelse ancak dört yüz
gram gelirdi. Sipa da hadi iki yüz gram
gelsin. İkisi ancak altı yüz gram gelir -
di. Bundan iyi hesap olmazdı. İşi ra-
hatlayan kurt, birden eşekle sıpasının
üzerine atıldı, ikisini de parçaladı. San-
ra dört yüz gramluk eşekle iki yüz gram-
lık sıpayı bir güzel yiyiverdi.

HOTEL

6

POUZET

HOTEL

2

HOTEL

3

4

5

6

9

Yarışma

Fıkraları

Kartal(Istanbul) -Soğanlı Göçmen Evleri No:252, Fikret Ekiz-pınar yazıyor:

36 PASLI

Adam, doktora gidip, karısının da kendisi gibi siyah saçlı, ama çocuklarının kızıl saçlı olduğunu söyleyerek bunun açıklanmasını rica eder. Hekim sorar:

- Ne iş yaparsın?
- Tüccarım. Dışarlara giderim.
- Eve ne zamanlar gelirsin?
- Üç dört ayda bir.
- Elbette senin çocuğun kızıl saçlı olur...
- Neden?
- Sen paslanmışsın !

Béşiktaş(Istanbul) - "İye Os - Cd. Yeşil Fıstık Sok man Toycu yazıyor:

37 ALEYKÜMSELÂM

Kendisine herkesin Keloğlan demesine kızan Keloğlan, kırk yaşına bastığı gün,

- Bana kim Keloğlan derse vuracağım ! diye kendi kendine söz verir.

O gün kendisine ilk "Keloğlan"tliyen bir ağayı vurur. Keloğlan'ı yakalarlar. Kimse savunmasını üstüne almaz. Sonunda Nasrettin Hoca acıyıp Keloğlan'ın savunmasını üstüne alır. Sanık Keloğlan'la birlikte kadının karşısına çıkınca Hoca başlar konuşmaya:

- Efendim bir aydır gezideydim. Konya Ağasının size selâmı var.

Kadı,

- Ve aleykümselâm... der.

- Sonra Afyon'a uğradım. Afyon'da zaman Nasrettin Hoca

OKUR KARİKATÜRLERİ

un ünlü kaymakçısı Hasan'ın da size selâmı var.

- Ve aleykümselâm...

- İzmir'e gitmiştim. Ali Efe'nin de selâmları var...

-Ve aleykümselâm...

Nasrettin Hoca her gittiği yerden, herkesten selâm getirdiğini söyledikçe, ilkin memnun olan kadı yavaş yavaş kızmaya başlar,

- Selâmı bırak da davaya gelelim... derse de, Hoca,

- Allahın selâmı üstümde kalmasın, deyip, selâmlara devam eder

- Erzurum'da Şeyh Mehmet'in selâmı var.

Kadı kaşlarını çatıp dişlerini gıcırdatarak,

-Ve aleykümselâm, der.

- Ankara'dan Hacı Mahmut'un selâmı var...

Kadı,

- Yeter be! diye bağırır.

Hoca aldırmadan, yine selâmlara devam edince, kadı önündeki hokkayı kaldırıp Hoca'nın kafasına fırlatır. O zaman Nasrettin Hoca

- Kadı efendi, der, şurda yarım saat bile getirdiğim selâmlara aleyküm selâm demeye dayanamayıp kızıdınız, kafama hokkayı fırlattınız. Ya şu zavallı Keloğlan'a kırk yıldır Keloğlan diyorlar, o zavallı ne yapsın?

Kadıköy (İstanbul) - Acıbadem Cd. Ömercemal Bey Sok. No 11/13 Necati Denker yazıyor:

38 YA BORÇ YA ALACAK

Komşusu,

- Eve gelen gidenden bıktım, aman bir çare.. deyince Hoca,
- Eskiden bana da çok gelirler - di, şimdi kapımı açmıyorlar çok şükür.. dedi.

- Nasıl başardın bunu?

- Misafirlerden yoksul olanlara borç verdim, zengin olanlardan da borç istedim. Bir daha gelmez oldular.

39 ŞALVARIN İÇİNDEKİ

Hoca tarlada bir gün küçük abdestini ederken, şalvarından içeri bir tarla faresi kaçmış. Hoca da yerinde zıplamaya başlamış. Ordan geçen biri,

- Ne o Hoca, neden böyle tepinirsin? deyince Hoca,

- Şalvarın içindekini görsen, anlardın neden tepindiğimi... der.

Fatih (İstanbul) - Büyük Karaman Cd. Nu. 28. Halit Müftüoğlu yazıyor:

40 DEVENİN BAŞI

Hoca, ağır gelsin de çok para etsin diye, bir deve başı iskeletinin üstüne sarıp büyük bir yumak yaptığı iplikleri pazara götürür. Birkaç alıcı, ellerine alıp bakınca yumak ağır gelir, kuşkulandır,

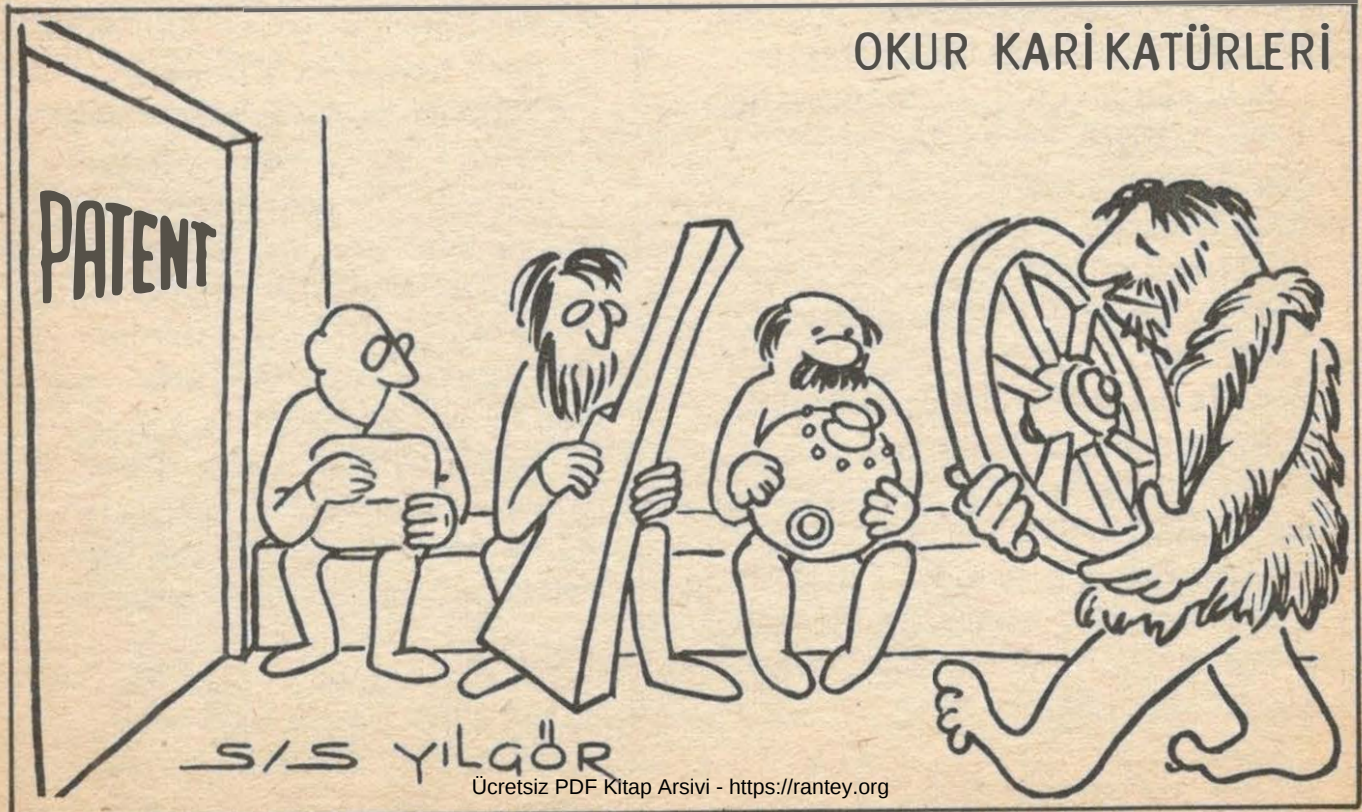
-Aman hoca, sakın bunda hiyle olmasın! deyince Hoca da,

-Yok, devenin başı.. der .

Bunu sözgelişi söylenmiş sanarak birisi, iplik yumağını satın alır. Sonradan içinden deve başı çıkınca Hoca'ya gelip,

-Bu ne Hoca, içinden deve başı çıktı... der. Hoca da,

-Ben de yalan yok, der, ben önceden söylemiştim, gözümle de gördün ki dediğim çıktı...

Ölümünün birinci yıldönümünde Ulunay

ZİRVE-ZIRVA

Gazetelerdeki dizgi, düzeltme yanlışlarından konuşuluyordu. Selim Ragıp Emeç:

-Bizim gazetede, dedi, geçen gün "Savunma", "Savuşma" olmuş. Bir haberde şöyle bir satır vardı: "Duruşma, sanığın savuşması için başka bir güne bırakılmıştır."

Ref'i Cevat Ulunay,

-Geçen gün, dedi, bizim gazetede Necip Fazıl'ın yeni bir eserinden söz edilen bir yazıda şöyle bir cümle vardı:

"Büyük şairimiz son eseriyle sanatının zirvasına ulaşmıştır."

EN SEVDİĞİ FIKRA

En sevdiği fıkra sorulduğunda Ulunay şunu anlatmıştı:

"Her şeyden önce ben yabancı malı fıkraları sevmem. Türk mizahını severim. Hele İstanbul nükteciliğine bayılırım. Hepsi güzeldir. İçlerinden birini seçmek zor. Ama size hoşuma giden fıkralardan birini anlatayım.

Koyunlarının hiç artmadığını gören bir köylü, köyün fakısına (fakihine) baş vurmuş, ne yapması gerektiğini sormuş. Fakı,

-Namaz kılıyor musun? demiş.

-Allah affetsin, kılamıyorum... demiş köylü.

-Öyleyse hemen namaza başla!

Köylü namaza başlamış, ama koyunlar da birer ikişer ölmeye başlamış. Köylü fakıya koşup,

-Aman, demiş, eskiden artmıyorlardı ama, hiç olmazsa eksilmiyorlardı da... Namaza başlıyalı beri koyunlar da ölüyor.

Fakı,

-Boş ver, demiş daha iyi, şu an

REFİK
CEVAD
ULUNAY
(1890-1968)

Ankara valisi Muhittin Paşa'nın oğludur. Galatasaray Lisesini bitirip gazeteciliğe başladı. "Gıdık" adlı bir mizah dergisi çıkardı. Karikatür de çiziyordu. İttihat ve Terakki'ye muhalif olduğu için, tek karşı parti olan Hürriyet ve İtilâf Fırkasından dandı. Bâbıâli baskını üzerine gazetesi Alemdar kapatılmış, Mahmut Şevket Paşa'nın vurulması üzerine de önce Sinop'a, sonra Çorum'a (1914) sürülmüş, sürgünü Konya'da bitirmiştir.

1918 mütarekesiyle İstanbul'a dönen Ulunay, yeniden Alemdar'ı çıkarmaya başladı. Kurtuluş Savaşına karşı yazılarından ötürü, yüzellilikler denilenlerin arasına sokuldu, yurt dışına sürüldü. 3 yıl Cünye'de, 17 yıl Paris'te, yani 20 yıl yurt dışında kaldıktan sonra 1938'deki af üzerine yurda döndü. Günlük gazetelerde fıkralar, "Mizah", "Dolmuş", "Akbaba" mizah dergilerinde yazdı.

4 Kasım 1968'de öldü. Konya'da üçler mezarlığına gömüldü.

leri ayıklanıyor. Sen namaza ver kendini !

Köylü vermiş kendini namaza ama, sürüden de öle öle bir tek uyuz keçi kalmış. Keçi köyün içinde başı boş gezermiş. Bir gün köylü, karısına,

-Bana bir mayalı yap! demiş.

Kadın hamuru yoğurmuş, mayalansın diye üstüne bir tülbent örtüp pencere önüne koymuş. Adamcağız da yorgun olduğundan hasıra uzanmış. Bu sırada keçi gelip burunuyla örtüyü atarak hamuru yemeye başlamış. Bezgin köylü yattığı yerden keçiyi kormaya çalışmışsa da, aç keçi hiç aldırmayınca,

-Ulan, demiş, çekil git şurdan kafamı kızdırma, iki rekât namaz da senin için kılarsam, sende ötekilerin yanına gidersin!

ATMA AVCI

Avcılığa meraklı olan Ulunay, her avcı gibi bu konuda palavracıydı. Bir arkadaşı, çok attığını söyleyince -Aşırı gidersem beni uyar... dedi.

Ulunay her zamanki gibi keyifle anlatıyordu:

-Fransa'dan Mısır'a geçmiştım. Hatta bizim Refik (Refik Halit) Mısır'da kalmadı da doğru Şam'a gitti. Neyse... Bir gün Kral Faruk'un amcalarından Prens Fazıl'la aslan avına çıkmaya karar verdik. Gecedten arabayla yola düzüldük. Büyük ehramlardan sonra bir vâha gelir. İşte o vâha, hayvanların su içme yeridir. Aslanlar, kaplanlar, filler, gergedanlar, su aygırları, gazâller ceylanlar, ahûlar... su içmeye gelir.

Arkadaşı, uyarmak için öksürünce Ulunay:

-Sahi, dedi, öbürleri gelirdi ama, ahû gelmezdi.

Togo'nun fırçasıyla
Ulunay

DÜNYA EVİ

Ulunay'a

-Niçin, evlenmeye "Dünya evine girmek" denilir? diye sormuşlar:

Ulunay,

-Bunu anlamıyacak ne var! demiş, bekârlık cennetinden evlilik dünyasına göç edildiği için...

KENDİNİ BEĞENMİŞ

Tramvayda biri Ulunay'ın ayağına basmıştı. Canı yanan Ulunay,

-Sersem! diye çığlık atınca, adam,

-Bana mı "Sersem" dedin? diye çıkıştı.

Ulunay:

-Ne münasebet! dedi, ne kadar da kendinizi beğenmişsiniz! Dünya da kendinizden başka sersem yok

mi sanıyorsunuz?

Ulunay'ın Bir Anısı

BİR ŞAHESER

Bir tarihte "Şehrah" gazetesinin yazı işleri müdürü idim. Gazetenin mütercim ve muharrir kadrosu hayli zengindi. Fakat bizde yazıcılığın garip bir tecellisi olarak zengin olan yalnız kadro idi. Hepimiz haftayı güç buluyorduk. Bir gün Fransızca mütercimi ortaya hitaben:

-Taksim bahçesine gelen Macar kızını gördünüz mü?...dedi, Allah bilir, bir haftadır gözüme uyku girmiyor.

Giritli Rumca mütercimi:

-Ne var? dedi. Âşık mı oldun?

-Onun gibi bir şey...

Her gün "Dertlerimiz" diye fıkra yazan muharrir:

-Aman! dedi. Tanrının günü dert aramaktan, dert eşelemekten bıktım usandım. Biraz da felekten bir gün çalalım... Haydi bu akşam Taksime gidelim.

Fransızca mütercimi:

-Ayağında kenarları sırmalı çizmeler... Kısa eteklik... Omuzda kürklü cepken... Başta üst kısmın kırmızı kadifesi kıvrılarak omuza inmiş kalpak... Elinde keman ile bir çıkıyor... Onu görür görmez çoğu seyircilerin de aklı başından çıkıyor.

Bana da sordular:

-Sen de gelir misin?

Haftanın sonunu düşünerek:

-İşi bilir... dedim.

Biri:

-Evet ama... dedi. Bu iş haylice masraflı olur.. Hafta sonunda bana

nereden para bulacağız?

Biri para meselesini büyütme -mek için:

-Masraf diye o kadar ağzınızı dolurmayın... Akşam Tokatlıyanda ikişer papaz düzü çeker, sonra yemek yer, Kafe Şantana düşeriz. Artık orada bir kaç şampanya açtırmak filân...

Herkesi bir düşünce aldı. "Dertlerimiz" sütununun fıkracısı:

-Arkadaşlar! dedi. Ben bir kitapçıya otuz liraya bir roman sattım. Bunun on beş lirasını aldım, yedim... Kalanı almak için eserin tamamını vermekliğim lazım... Bir türlü elim değip romanı bitiremiyorum. Bir kaç defa alelhesap para çekmek için uğradım. Herif nezaketle reddetti. "Bitirin, derhal takdim edeyim." dedi. Bu parayı bu akşam ezelim.

Herkes sordu:

-Eser bitti mi?

-Yazıldı mı?

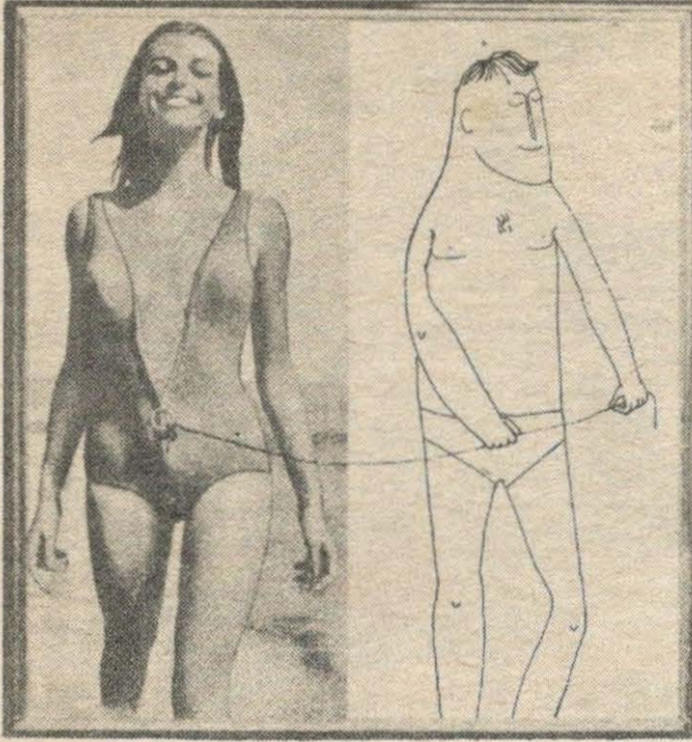
-Burada mı?

Romancı:

-Telaş etmeyin! dedi. Eser daha yazılmadı. Fakat bunu şimdi yazarız; akşama hayli vakit var. Dört kişi masanın başına geçelim...

Öyle de yaptık. Eser sahibi mevzuu anlattıktan sonra yazılacak fasılları taksim etti. Sen delikanlının sevdiği kızın kendisine hiyanet ettiğine emin olduktan sonra günlerce vicdan azabı çektiğini ve nihayet kızı takip ettiğini ve rakibi ile yakala-

Helmut Merten

DOS DOĞRU

Şoför, kırmızı ışık yanar -
ken arabasını sürmüştü. Arabayı
durduran trafik memuru,
-Kırmızı ışığın yandığını

görmedin mi? dedi.

Şoför,
-Işığı gördüm ağabey, dedi,
ama seni farketmedim.

ÇÜNKÜ

UYURLAR

Bir Brezilyalı bir
klüpte, gece yarısından
sonra yanındaki arka -
daşına,

-Brezilya gece ya-
rısından sonra büyük
devlet oluyor.. der..

Arkadaşı sorar:

-Niçin yalnız ge-
celeyin?

-Çünkü bakanlar-
la milletvekilleri uyur-
lar da ondan...

dığını yazacaksın. Sen, kızın bir vak'-
anın önünü almak için mücadelesini
tasvir edeceksin... Sevgilisinin çek-
tiği ızdırap karşısında kız yine ona
avdeti düşünüyor... Sen, rakip deli-
kanlının cinayetleri göze aldırarak
kadar cür'etkârlığını yazacaksın. Sen
de romanı istediğin gibi bağla... Genç-
lerden birini nasıl öldürürsen öldür,
vücudunu kaldır. Kızı evlendire; iş
bitsin, biz de liralara kavuşalım...
Baksana Macar kızı pek dilbermiş!

Bir saat sonra roman bitti. Ese-
rin sahibi koştu. Hepimiz helecan i-
çinde bekliyorduk. Kitapçı sözünü
tutmuş eseri alarak paraları vermiş-
ti.

Eğlencenin tafsilâtını vermeyi
zait görüyorum.

Yalnız "Dertlerimiz" muharriri -
nin bir kaç hafta sonra çıkan eseri
hakkında biri bana sordu:

-Sizin fıkra muharririnin ye-
ni eserini okudunuz mu?

-Hayır... Yani... Evet...

-Efendim... Bu adam bir şahe-
ser yazmış... Vak'aya göre üslup
kullanıyor. Bazı yerde gayet ağır
başlıyor, bazı yerde gayet hafif.. Ba-
zan da asıl kendi yazış tarzına ta-
mamen uyuyor.. Velhasıl bir şahe-
ser azizim... Rica ederim. Bir ke-
re oku... Hakkımı teslim edeceksin!

-Okumaya hacet yok, dedim. Sizi
tamamen tasdik ediyorum.

-Demek eseri biliyorsunuz?

-Evet... Kendim yazmış gibi!

